

**Materialet til det 2. konsultasjonsmøtet mellom regjeringen og KS 22.
april 2014**

1	Det 2. konsultasjonsmøtet i 2014	2
2	Kommunesektorens oppgaver og tjenester.....	3
2.1	Kommunal- og moderniseringsdepartementet	3
2.2	Helse- og omsorgsdepartementet	9
2.3	Kunnskapsdepartementet	13
2.4	Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet	15
2.5	Klima- og miljødepartementet	17
2.6	Olje- og energidepartementet.....	18
2.7	Samferdselsdepartementet	19
2.8	Finansdepartementet	20
2.9	Justis- og beredskapsdepartementet	22
3	Kostnadsberegningssaker	23
4	Lovmedvirkningssaker	23
4.1	Helse- og omsorgsdepartementet	24
4.2	Finansdepartementet	24
5	Bilaterale avtaler.....	25
6	Orienteringssaker.....	26
6.1	Kommunal- og moderniseringsdepartementet	26
6.2	Helse- og omsorgsdepartementet	28
6.3	Kunnskapsdepartementet	28
6.4	Samferdselsdepartementet	29
6.5	Justis- og beredskapsdepartementet	29

1 Det 2. konsultasjonsmøtet i 2014

Tema og forberedelser

Hovedtema for det 2. konsultasjonsmøtet er reformer og utbygging av det kommunale tjenestetilbudet. Møtet gir dermed departementene anledning til å konsultere og informere KS om aktuelle saker. KS gis anledning til å komme med synspunkter, merknader eller innspill til enkeltsakene og til arbeidet med det samlede økonomiske opplegget for kommunesektoren kommende budsjettår. Enkeltsaker vil kunne bli omtalt i kommuneproposisjonen for 2015 og i statsbudsjettet for 2015. Det er også aktuelt å omtale saker som skal fremmes i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2014 (RNB).

Departementene og KS har anledning til å drøfte saker i bilaterale møter.

Problemstillinger og konklusjoner fra slike prosesser kan likevel tas opp på det 2. konsultasjonsmøtet. Det er et mål å løfte fram de viktigste sakene til behandling.

Konsultasjonsmøtet er forberedt av et sekretariat sammensatt av KS og departementene.

Dokumentets innhold

I kapittel 2 framgår saker som partene har ønsket muligheten til å drøfte eller knytte kommentarer til på møtet. Sakene er sortert etter ansvarlig fagdepartement. Kapittel 3 er forbeholdt kostnadsberegningssaker. I kapittel 4 omtales den nye ordningen med lovmedvirkning. Kapittel 5 omhandler aktuelle bilaterale avtaler. En oversikt over alle bilaterale avtaler ligger som vedlegg c. Også vedlagt dokumentet er en evalueringsrapport om samarbeidsavtalen mellom staten og KS om bosetting av flyktninger i kommunene og om etablering og nedlegging av asylmottak samt omsorgssentre ble inngått mellom Barne,- likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD), Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD, tidligere Kommunal- og regionaldepartementet), Justis- og beredskapsdepartementet (JD) og KS i april 2013. Kapittel 6 omtaler saker som det i utgangspunktet ikke er lagt opp til å drøfte på møtet, men som departementene og KS har ønsket informasjon om i dokumentet.

Les mer om konsultasjonsordningen på Kommunal- og moderniseringsdepartementets hjemmesider på regjeringen.no og ks.no.

2 Kommunesektorens oppgaver og tjenester

2.1 Kommunal- og moderniseringsdepartementet

Innspill fra KS:

IKT-kartet for offentlig sektor må tegnes – tredimensjonalt

Fornyning og forbedring av tjenester til innbyggere og næringsliv bør være et overordnet mål for all offentlig virksomhet. Digitalisering er et viktig virkemiddel i denne sammenheng. KS mener det er behov for en helhetstenkning i IKT-utviklingen i offentlig sektor i Norge. KS har opprettet KommIT og ser allerede resultater av den samordningen. Det offentlige består av mange aktører som alle styres, finansieres og organiseres ulikt. Dette fører til suboptimale løsninger på IKT-området. KS ønsker en felles utvikling og samordning i offentlig sektor der de store aktørene samarbeider om:

1. Felleskomponenter (Folkeregisteret, Altinn, ID-porten, Matrikkelen og Enhetsregisteret)
2. Styring og eierskap til store satsninger (Digital post, En innbygger – en journal, ByggNett, A-ordningen, Modernisering av folkeregisteret).
3. Gjennomføring av satsninger.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

KMD er enig at det er viktig å se i hele offentlig sektor under ett – særlig på IKT-området. KMD vil arbeide for økt samhandling og samarbeid. Organisasjons- og tjenesteutvikling i staten er samtidig et sektoransvar, der hver virksomhet og hvert departement har ansvar for god måloppnåelse på sitt område.

KS' hovedstyre foreslo våren 2013 at IKT-løft i offentlig sektor bør flyttes fra sektoransvar til program. KMD mener at en sentralisering av ansvaret for IKT-utvikling kan bidra til mindre effektiv oppgaveløsning i de statlige virksomhetene, fordi det er fornuftig at den enkelte virksomhet i størst mulig grad selv bestemmer hvilke virkemidler som er nødvendige for å gjennomføre virksomhetens primæroppgaver. Det kan også innebære kompliserte ansvarslinjer på tvers av sektorområdene. Det kan likevel være aktuelt å forsterke sentrale krav til IKT-investeringer, for å sikre IKT-løsninger som legger til rette for samhandling på tvers av forvaltningen, og for å bedre utveksling av data og informasjon mellom forvaltning, innbyggere og næringsliv. Sektorene vil fremdeles ha ansvaret for utvikling av egne IKT-systemer, men gjennom blant annet felles IKT-infrastruktur skal det legges bedre til rette for en samordnet utvikling.

KMD vil gjerne ha dialog med KS om store IKT-prosjekter.

Svarmerknad KMD slutt.

Innspill fra KS:

Direktoraters rolle overfor kommunal sektor - Difis rolle i kommunalt innovasjonsarbeid.

KMD har gitt Difi et oppdrag å legge til rette for innovasjon i kommunesektoren, og å utvikle og planlegge hvordan Difi skal kunne fungere som senter for innovasjon. Det er behov for en innovasjonspådriver for kommunal sektor, som kan gi risikoavlastning til kommuner i form av innovasjonsrådgivning og økonomisk støtte. Det er imidlertid lite som tyder på at et direktorat kan ivareta en slik rolle på en optimal måte. Det er behov for innovasjonskompetanse samt kompetanse på kommunal virksomhet. Dette er ikke et statlig direktorats mandat og styrke. Et direktorat kan være en utreder/bestiller/etablerer av et slikt miljø i partnerskap med KS - men bør ikke ivareta funksjonen selv. KS er derfor skeptisk til at et direktorat får en slik funksjon, og ønsker en dialog med KMD om dette.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

KMD deler ikke KS' vurdering av at Difi ikke er egnet en rolle som kompetansemiljø og pådriver for innovasjon. KMD viser til at Difi i sin portefølje har en sentral rolle innen tilgrensende temaer som forvaltningsutvikling, IKT/digitalisering og innovasjon i anskaffelser.

KMD viser videre til at Difi alt har fått dette oppdraget gjennom tildelingsbrev for 2014. For at Difi skal lykkes i denne rollen er det viktig at alle parter, herunder KS, støtter opp om dette arbeidet.

Svarmerknad KMD slutt.

Innspill fra KS:

Stramme inn grunnlaget for innsigelser

KS var tett involvert i arbeidet med en revisjon av rundskriv om innsigelser, og mener at det oppdaterte rundskrivet (Rundskriv H-2714) har blitt forbedret på mange punkter. Imidlertid må styringsdokumenter som skal gi grunnlag for innsigelse avgrenses til lover, forskrifter, planbestemmelser, planretningslinjer og regionale planer. Det er ikke i tråd med hovedprinsippet for statlig styring av kommunene at meldinger til stortinget, brev og rundskriv legges til grunn for innsigelse. Policydokumenter som grunnlag for innsigelse gir i praksis ingen avgrensning – innsigelse kan begrunnes i alle nasjonale mål. Policydokumenter sendes heller ikke på høring og kommunesektoren får dermed ikke anledning til å uttale seg.

I tillegg må ett departement gis et helhetsansvar for at innsigelsesinstituttet skal fungere etter intensjonen. I dag er det fritt frem for alle departementer og underliggende etater å lage sine egne retningslinjer. Det gir svært ulik praksis. KS ber om at lovverket for

innsigelse endres ved presisering av at innsigelse ikke kan gis med utgangspunktet i nasjonale mål, stortingsmeldinger og rundskriv. Innsigelse må være forankret i juridiske styringsdokumenter som lover, forskrifter, planbestemmelser, planretningslinjer og regionale planer.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

Kommunal- og moderniseringsministeren sendte 17. februar 2014 brev til alle kommuner, fylkeskommuner og fylkemenn om behandlingen av innsigelsessaker. I brevet er tidligere rundskriv videreført med nytt nr og nye departementsnavn. Rundskrivet gir føringer for å sikre en mer effektiv behandling av kommunale planer, og i brevet forsterkes føringene ytterligere. Målet er at flest mulig saker blir løst så tidlig som mulig i planprosessen og på lokalt nivå.

Av brevet framgår at hensynet til lokaldemokratiet skal vektlegges sterkere framover. Kommunene har også ansvaret for å sikre at nasjonale og viktige regionale interesser ivaretas i planleggingen og skal samarbeide med fagmyndighetene. Det skal være tidlig medvirkning og dialog, og innsigelse skal bare fremmes der det er nødvendig og skal begrunnes konkret.

I rundskrivets pkt 2.3.2 omtales grunnlaget for innsigelse. Der framgår at en innsigelse skal være forankret i og begrunnet ut fra vedtatte nasjonale eller regionale mål, rammer og retningslinjer. Det kan for eksempel være gitt viktige føringer i lover, stortingsmeldinger, statlige planbestemmelser, statlige planretningslinjer, regionale planer og rundskriv. Det må vises til hvilken nasjonale eller regional interesse innsigelsen er begrunnet i.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet har ansvaret for planleggingen etter plan- og bygningsloven, og fagdepartementene har ansvaret for de ulike fagområdene som kan gi grunnlag for innsigelse. Kommunal- og moderniseringsdepartementet må derfor samarbeide med fagdepartementene. I innsigelsesprosjektet ble det holdt møter med en rekke departementer. Kommunal- og moderniseringsdepartementet vil ta ny kontakt med fagdepartementene for å se på ytterligere forbedringer i planarbeidet og innsigelsespraksis. Målet er å redusere antall innsigelser og redusere tidsbruken.

I denne sammenheng pekes på at det er i gang et treårig forsøk i 6 fylker der fylkesmannen er gitt myndighet til å samordne og eventuelt avskjære innsigelser. Dette forsøket har blitt godt mottatt.

På bakgrunn av det som framgår foran kan ikke Kommunal- og moderniseringsdepartementet se at det er behov for å gjøre endringer i plan- og bygningslovens bestemmelser om innsigelser.

Svarmerknad KMD slutt.

Innspill fra KS:

Bosetting av flyktninger

Husbankens rammer for boligtilskudd er en medvirkende årsak til utfordringene knyttet til bosetting av flyktninger. KS mener derfor at Husbankens rammer for boligtilskudd må økes for å sikre at kommunene kan kjøpe flere boliger til bosetting av flyktninger raskest mulig. Det er positivt at utmålingen av tilskudd gis inntil 40 %, men en økt tilsagnsramme på 66 millioner for 2014 vil ikke gi rom for en vesentlig økning i kommunenes kjøp av utleieboliger for å møte behovene både for økt bosetting av flyktninger og boliger for andre prioriterte grupper i den sosiale boligpolitikken. KS ber om tilsagnsrammen vurderes på nytt i RNB 2014.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

KMD har merket seg at KS mener det er behov for å styrke tilskudd til utleieboliger. Den samlede tilsagnsrammen er i 2014 på 572,4 mill. kroner. Av den samlede rammen vil en relativt stor andel gå til boliger til flyktninger. I 2013 gikk for eksempel 37 pst. av boligene som fikk tilsagn til flyktninger.

Svarmerknad KMD slutt.

Innspill fra KS:

Tilsyn

KS foreslo på det 1. konsultasjonsmøtet at det ble gjennomført en kartlegging av omfang og tema for planlagte landsdekkende tilsyn, og at saken ble drøftet på det 2. konsultasjonsmøtet i 2014.

Det statlige tilsynet med kommuner og fylkeskommuner skal være en kontroll av om aktiviteten og beslutningene til kommunene er i samsvar med lovpålagte plikter.

Lovlighetstilsyn er en avgrensning av tilsynets kompetanse til å kontrollere kommunene. Tilsynsorganene er underlagt de samme avgrensningene som domstolene og kan ikke overprøve forvaltningsskjønnet til kommunene («det frie skjønnet»).

En ny undersøkelse av den statlige tilsynskjeden (NIBR mfl 2013) viser at sentrale statlige fagmyndigheter er ut til å ha en sterkt definerende rolle, både når det gjelder utviklingen i bestemmelser, tolkningen av lovkrav og innretningen (tema, omfang og metode).

Forskerne anbefaler en dreining av innsatsen fra kontroll og korreksjon til dialogbasert veiledning.

KS vil særlig understreke at:

- Tilsynet må reduseres i omfang, klarere avgrenses som lovighetstilsyn, samordnes bedre nasjonalt og regionalt, begrenses til vesentlige forhold og tilpasses til tilsynstemaets kompleksitet.

- Tilsynet må innrettes slik at det i større grad medvirker til læring, blant annet ved at kommunesektoren er mer involvert i forberedelser til tilsyn og større frihet for fylkesmannen til lokal tilpasning av tilsynet etter regionale risiko- og sårbarhetsanalyser.

I forbindelse med felles nasjonalt tilsyn med skolesektoren 2014-2017 er det utarbeidet en metodehåndbok primært rettet mot fylkesmannsembetene som skal utøve tilsynet. KS fikk mulighet til å komme med kommentarer i prosessen med utarbeidelse av håndboka, men vårt hovedinntrykk er at de innspillene vi hadde, ikke er fulgt opp som forventet. Dette gjelder særlig innspill knyttet til fire forhold: begrensning av tilsynet til lovlighet, intensiteten i prøvingen av lovlighet, rettslig status til f. eks. veiledere og rundskriv og prosedyrer for åpning av tilsyn.

I tillegg til metodehåndboka er det utarbeidet veiledningsmaterieell til kommuner og fylkeskommuner. KS har ikke blitt involvert i utarbeidelse av veiledningsmateriellet. Når det gjelder innholdet i veilederen, mener KS at den gir et uriktig bilde av ansvar og myndighet fordi den forholder seg til rektornivået og dermed ikke til at lovverket legger ansvar- og myndighet til kommunestyret/fylkestinget som skoleeiere. Slik veilederen er utformet fritar den i praksis kommunestyret/fylkestinget for ansvar og myndighet, og den forholder seg heller ikke til administrasjonssjefens ansvar etter kommuneloven § 23. nr. 2.

KS mener at eksemplet med felles nasjonalt tilsyn med skolesektoren, som er beskrevet ovenfor, tydeliggjør behovet for årlig å utarbeide en oversikt over landsdekkende tilsyn, samt sikre en felles forståelse mellom staten og KS for hvordan tilsyn bør gjennomføres.

Oversikten i tabellen under viser pågående og varslede landsomfattende tilsyn, samt øvrige tilsyn omtalt i statsbudsjettet for 2014. KS ber regjeringen om ikke gjennomføre ytterligere landsdekkende tilsyn i 2015 uten god dialog med KS i forkant om behovet for tilsyn, samt tilsynets tema, omfang og metodikk. KS ber også regjeringen om å redusere volumkrav og detaljeringsgraden i tilsynene, slik at fylkesmannsembetene stilles friere til å prioritere hvilke temaer det skal føres tilsyn på og i større grad selv kunne prioritere hvor mye av ressursene som bør gå til tilsyn og hvor mye som bør settes av til dialogbasert veiledning.

Tabell 2.1 Tabell om tilsyn utarbeidet av KS.

Landsomfattende tilsyn		Dep/dir/ tilsyn	Oppstar t	Utløper	Sist utført
1	Kommunens oppfølging av barn i fosterhjem		2013?		2013?
2	Kommunenes tildeling av kvalifiseringsprogram til personer som har behov for tett og individuell oppfølging for å komme i arbeid	NAV			
3	Samhandling om utskrivning av pasienter fra sykehus til kommune for å undersøke hvordan spesialisthelsetjenesten og kommunene ivaretar sine oppgaver	HOD, SHT			
4	Kommunenes folkehelsearbeid, rettet inn mot kommunenes oversikt over helsetilstanden og identifisering av egne folkehelseutfordringer som grunnlag for planstrategi og overordnede mål for eget folkehelsearbeid	HOD, SHT			
5	Skolenes arbeid med å sikre alle elever forsvarlig utbytte av opplæringen	KD, Utd.dir.	2014	2017	
Øvrige tilsyn					
1	Fylkesmannen skal være særskilt oppmerksom på hvordan kommunene følger opp forskrift om likeverdig behandling, rett til plass og pedagogisk bemanning barnehage.	KD			
2	Fylkesmannen skal føre systematisk og hendelsesbasert tilsyn med de kommunale sosiale tjenestene ved NAV-kontorene				
3	Fylkesmannen skal føre tilsyn med at kommunene utfører de oppgavene de er pålagt etter barnevernloven				
4	Fylkesmannen skal føre tilsyn med om kommunene har gjennomført helhetlige risiko- og sårbarhetsanalyser (ROS) og utarbeidet overordnede beredskapsplaner på bakgrunn av analysene, samt påse at analysene og planene er oppdaterte.	JD, DSB	2013?		

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

KMD slutter seg i stor grad til KS sitt budskap i de to punktene om tilsyn. Punktene fanger opp de signalene og anbefalingene som daværende KRD løftet fram i Meld. St. 12 (2011 – 2012). Som framhevet i vår svarmerknad til det første konsultasjonsmøtet, har KMD fulgt opp stortingsmeldingen på flere måter: Flere av momentene som KS tar opp er allerede en del av KMDs styringsdialog med fylkesmannsembetene. KMD har i tillegg sendt brev til departementene om utarbeidelse av veiledningsmateriell til kommunene. I tråd med prinsippene i St.meld. 12 (2011–2012) har KMD også utarbeidet veileder til

departementene om utforming av regler om statlig tilsyn med kommuner. Det er imidlertid det enkelte fagdepartementet som har ansvaret for hvordan tilsyn gjennomføres på sitt fagområde, så lenge tilsynet holder seg innenfor rammen av kommuneloven kapittel 10 A. Det gjelder både valg av tilsynsystema, omfang og volum, metodikk osv.

KMD er positive til at KS kommer i dialog med fagdepartementene om de nasjonale tilsynene. KMD mener KS oppstilling over varslete tilsyn kan tjene som grunnlag for videre dialog mellom KS og fagdepartementene om gjennomføring av tilsyn på de ulike sektorområdene. KMD mener en slik dialog kan være tjenelig, ikke minst for å bevisstgjøre fagdepartementene og direktoratene om kommuneperspektivet i tilsynssammenheng

Svarmerknad fra KMD slutt.

2.2 Helse- og omsorgsdepartementet

Samhandlingsreformen

Sentrale mål i reformen er å skape mer koordinerte helse- og omsorgstjenester av høy kvalitet og å sikre bærekraft i tjenestene. Reformen skal blant annet bidra til at vi forebygger bedre og at vi tar ansvar tidlig, tett på der folk lever og bor. Erfaringene så langt viser at pasientene i mindre grad enn tidligere blir liggende på sykehus, og at det blir flere og bedre tilbud i kommunene.

Alle helseforetak og kommuner har inngått de lovpålagte avtalene om hvordan samhandling dem imellom skal foregå. Avtalene har styrket samarbeidet mellom kommuner og helseforetak og bidratt til større likeverdighet mellom kommunene og spesialisthelsetjenesten.

Det tas sikte på å iverksette en plikt for kommunene til å sørge for øyeblikkelig hjelp døgnopphold fra 1. januar 2016. Mange kommuner er allerede i gang. Ved utgangen av 2013 har 204 kommuner mottatt tilskudd.

Det ble i 2012 innført kommunal medfinansiering av utgifter til spesialisthelsetjenesten for somatikk, i tillegg til at det ble innført betalingsplikt for kommunene for utskrivningsklare pasienter. I regjeringserklæringen står det at man skal "følge opp enigheten mellom partiene under Stortingets behandling av samhandlingsreformen, herunder reversere kommunal medfinansiering". Som en oppfølging av dette avvikles kommunal medfinansiering fra 1. januar 2015. Grunnlaget for overføring av midler fra kommunene til helseforetakene baseres på beste anslag for kommunenes faktiske utgifter til kommunal medfinansiering i 2015. Regjeringen vil komme tilbake til dette i forslaget til statsbudsjett 2015.

Merknad fra KS:

KS pekte i 1. konsultasjonsmøtet på at «Ved eventuell reversering av medfinansieringsordningen må uttrekket av midler begrenses til det som kommunene er blitt kompensert for, og ikke de faktiske kostnadene.»

Tabell 2.2 nedenfor viser hva kommunal medfinansiering kostet kommunene i 2012, og anslag for 2013 og 2014.

	Stats- budsjettet	Beste estimat utg av året	Endelig beløp	Avvik bevilgning utgift
Bevilget	Mill kr	Mill kr	Mill kr	Mill kr
2012	5 007	4 957	5 178	5 141
2013		5 347	5 332	
2014		5 557		

I 2012 hadde kommunene en merkostnad på 134 mill kroner. Anslagene så langt viser at veksten i 2013 ble om lag som forutsatt. Dersom statens forutsetninger for aktivitetsveksten i sykehusene blir som forutsatt i 2013 og 2014, er det rimelig å anta at kommunens merkostnader blir videreført på samme nivå som i 2012. I løpet av 3 år tilsvarer dette om lag 400 mill 2012-kroner. Når tall for den faktiske aktivitetsutviklingen foreligger kan dette tallet både bli høyere og lavere. Dersom det ikke justeres for dette avviket når pengene trekkes ut igjen, blir kommunene påført et årlig tap i all fremtid som følge av 3 år med kommunal medfinansiering. Ut fra den informasjon som foreligger per i dag bør overføringen av midler fra kommunene til staten settes om lag 150 mill kroner lavere enn anslaget for kommunenes faktiske utgifter i 2015. Dette vil ikke påvirke inntektene til helseforetakene. I anslaget for kommunenes faktiske utgifter i 2015 må det, på samme måte som foregående år, tas hensyn til anslåtte besparelser som følge av økt utbygging av kommunalt øyeblikkelig hjelp tilbud. De kommunevise trekkene bør fordeles etter kostnadsnøkkelen til kommunal medfinansiering i inntektssystemet.

Merknad KS slutt.

Svarmerknad fra Helse- og omsorgsdepartementet:

Grunnlaget for overføring av midler fra kommunene til helseforetakene baseres på beste anslag for kommunenes faktiske utgifter til kommunal medfinansiering i 2015. Dette er i tråd med hovedprinsippet om at kommunenes inntektsramme ved oppgaveendringer justeres i tråd med anslått endring i utgiftsnivået. Regjeringen vil komme tilbake til dette i forslaget til statsbudsjett for 2015.

Svarmerknad fra HOD slutt.

Omsorgstjenesten

Regjeringen vil gjennomføre et velferdsloft der eldre og syke står sentralt. Regjeringen vil skape en omsorgstjeneste som er til for brukerne, og som i større grad sikrer at tjenesten

har høy kvalitet og at hver enkelt tjenestemottaker får mulighet til å leve et aktivt og godt liv.

Dette krever endret og høyere kompetanse, nye arbeidsmetoder og nye faglige tilnærminger. Blant annet vil regjeringen:

- Utrede innføring av kvalitetsindikatorer i omsorgstjenesten. Det skal legges vekt på å vurdere hvordan bruker- og pårørendeerfaringer kan inkluderes i dette arbeidet på en kunnskapsbasert måte. Økt rapporteringsbyrde skal unngås.
- Starte et utredningsarbeid om forsøk med statlig finansiering av eldreomsorgen, som kommunene kan søke på. Forsøksordningen skal inkludere et begrenset antall kommuner, vare over tid og evalueres. Regjeringen legger til grunn at formålet med forsøksordningen vil være å undersøke hvordan statlig finansiering kan øke kvaliteten i pleie- og omsorgstjenesten, sikre at brukernes behov dekkes på en god måte og sikre mer likeverdige tilbud på tvers av kommunene.
- Utrede lovfestet rett til heldøgns pleie og omsorg. Det er startet et arbeid med å se nærmere på dagens rettighetslovgivning knyttet til heldøgns pleie- og omsorgstjenester. På bakgrunn av denne prosessen vil regjeringen vurdere eventuelle behov for lov- og/eller forskriftsendringer.
- Utrede finansierings- og egenbetalingsordningene uavhengig av boform. Utredningsarbeidet skal ses i sammenheng med regjeringens mål om å innføre en statlig driftstilskuddsordning for å hindre skjevfordeling mellom omsorgsboliger og sykehjem, samt sikre raskere utbygging av flere sykehjemsplasser. Formålet er å få et rettferdig og forutsigbart finansierings- og egenbetalingssystem som er enkelt å forstå for både brukere, pårørende og kommunene.
- Utrede innføring av kompetansekrav i lov om kommunale helse- og omsorgstjenester.

KS vil på vanlig måte bli involvert i disse arbeidene, blant annet gjennom konsultasjonsordningen.

Regjeringen mener videre det er behov for en langsiktig plan for utbygging av flere heldøgns omsorgsplasser, og vil vurdere et samarbeid med KS for å vurdere årlige mål for utbygging av flere plasser.

Merknad fra KS:

Kommunenes vedtak om investeringer i heldøgns omsorg påvirkes av en rekke forhold, som demografisk utvikling, relativ vektlegging av hjemmetjenester kontra institusjonsbaserte tjenester, fleksibilitet og omfang av investeringstilskuddsordningene, og tilgang på kvalifisert personale. Konsekvensene av en statlig driftstilskuddsordning av eldreomsorgen vil undergrave økonomisk rammestyring av kommunene som prinsipp, og avhengig av omfang være svært ressurskrevende økonomisk og byråkratisk. Det er også viktig at ikke kommunens insentiver til forebygging og rehabilitering svekkes. En mer målrettet tilnærming vil være å harmonisere regelverket og vederlagsordning rundt heldøgns omsorg, samt sørge for at tilbud av typen omsorg + og trygghetsboliger blir inkludert i dagens investeringstilskuddsordning. KS er derfor fornøyd med at Regjeringen

vil utrede dagens egenbetalingsordninger, og forutsetter at dette skjer i samarbeid med KS. KS er videre positiv til å bidra med bedre tallgrunnlag for utbygging av heldøgns omsorgsplasser.

Merknad KS slutt.

Brukerstyrt personlig assistent (BPA)

Regjeringen vil fremme forslag om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven som innebærer en rett til å få enkelte tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse.

Rettigheten skal gjelde for personer under 67 år med langvarig og stort behov for personlig assistanse etter helse- og omsorgstjenesteloven. Tjenester som omfattes av rettigheten er praktisk bistand og opplæring, støttekontakt og avlastning for familier med hjemmeboende barn under 18 år med funksjonsnedsettelse. ”Stort behov” er definert som et tjenestebehov på minst 25 til 32 timer per uke. Det er stilt krav til en viss stabilitet i behovet for tjenester for å ha rett til brukerstyrt personlig assistanse, ved at langvarig behov er definert som behov ut over 2 år.

Det er ikke foreslått endringer i kommunenes plikt til å ha tilbud om brukerstyrt personlig assistanse (BPA) i helse- og omsorgstjenesteloven § 3-8. Kommunene vil derfor fortsatt ha plikt til vurdere om det er hensiktsmessig å tilby BPA også til brukere som ikke fyller vilkårene i den foreslåtte rettighetsbestemmelsen.

Merknad fra KS:

En rettighetsfesting som en individuell rett vil medføre økte kostnader for kommunene. Kommunene må ha kontroll over egne ressurser og mulighet for å disponere disse på en måte som sikrer at alle brukere får dekket sine behov med et faglig forsvarlig tilbud. KS mener at dette er en lovmedvirkningssak i konsultasjonsordningen, og spilte derfor inn på det 1. konsultasjonsmøtet at BPA burde meldes opp som en lovmedvirkningssak. BPA er tidligere meldt opp som kostnadsberegningssak i konsultasjonsordningen. KS ber om at ordningen, når den er innført, også blir gjenstand for etterberegning med utgangspunkt i de faktiske kostnadene kommunene har hatt.

Merknad fra KS slutt.

Innspill fra KS:

Øremerking av midler til rus

KS mener primært at det øremerkede tilskuddet på rusfeltet bør legges tilbake til kommunerammene, og viser bl.a. til den prinsipielle begrunnelsen for rammestyring fra ekspertutvalget for kriterier for en kommunereform. KS mener det blir feil å kalle regjeringens re-øremerking av rustilskuddet for en særlig satsing, all den stund satsingen i sin helhet er finansiert ved trekk i kommunenes frie inntekter. Videre vil KS peke på at omleggingen fra rammefinansiering til øremerkede tilskudd på rusfeltet får store konsekvenser for enkeltkommuner. I den nye ordningen må kommunene søke tilskuddsmidler for å opprettholde rustiltak som ble etablert under opptrappingsplanen. Videre kan trolig ikke kommunene forvente å få svar før nærmere sommeren 2014. Det vil

i verste fall kunne medføre til at enkelte tiltak for rusavhengige vil bli nedlagt. KS ber derfor om at de kommunene som kan dokumentere at de har videreført tiltak slipper en omfattende søkeprosess for å få de øremerkede midlene.

Innspill KS slutt.

Svarmerknad fra Helse- og omsorgsdepartementet:

Det er fortsatt utfordringer i det kommunale rusarbeidet som tilsier at det er behov for en særskilt satsing. Tiltak som ble etablert under den tidligere opptrappingsplanen, og som kommunene har videreført gjennom rammefinansiering i 2013, vil kommunene kunne søke om tilskudd til gjennom det øremerkede tilskuddet i 2014. HOD vil se nærmere på muligheten for forenklinger av dagens tilskuddsordninger.

Svarmerknad fra HOD slutt.

2.3 Kunnskapsdepartementet

Innspill fra KS

Effekten av økt kontantstøtte på barnehageetterspørselen

Hovedopptaket for barnehageplass i 2014 har nå blitt gjennomført i mange kommuner. Det er i statsbudsjettet forutsatt at etterspørselen etter barnehager vil bli redusert med om lag 4 100 heltidsplasser som følge av at kontantstøtten økes til 6 000 kr pr mnd. Provenyeffekten har staten beregnet til 344 mill kr i 2014 og 825 mill kr i 2015. Uttrekk av kommunerammen i denne størrelsesorden er en betydelig sum, og KS ba derfor om i det 1. konsultasjonsmøtet i 2014 at saken ble gjort til gjenstand for kostnadsberegning i konsultasjonsordningen. KS har notert seg at regjeringen ikke er enig med KS i at dette er en kostnadsberegningssak.

KS har hele tiden ment at det er stor usikkerhet knyttet til anslaget for hvor stor effekt den økte kontantstøtten vil ha for etterspørselen etter barnehageplasser. Barnehageopptaket for 2014 har gitt gode indikasjoner på hvordan økt kontantstøtte påvirker behovet for barnehageplasser for barnehageåret 2014/2015. KS har hentet inn opplysninger fra barnehageopptaket i de største kommunene i landet. Foreløpige tall fra undersøkelsen tyder på at etterspørselen etter barnehageplass ikke er redusert sammenlignet med fjoråret. Ettersom undersøkelsen ikke blir ferdigstilt før materialet til konsultasjonsmøtet sendes ut, vil KS legge fram de endelige tallene på selve konsultasjonsmøtet. Dersom de endelige tallene viser at reduksjonen i kommunerammen knyttet til økt kontantstøtte er for høyt, vil KS be regjeringen om å endre trekket i kommunerammen ut fra de faktiske tallene fra barnehageopptaket i 2014, allerede i RNB. Videre ber KS om at det gjøres en grundigere vurdering av hvilken effekt kontantstøtten har på etterspørselen etter barnehageplass, og at KS inviteres inn i dette arbeidet.

Innspill KS slutt.

Svarmerknad fra Kunnskapsdepartementet:

KD viser til vår svarmerknad om saken til 1. konsultasjonsmøte i 2014. Her framgikk det at regjeringen i den ordinære budsjettprosessen vil vurdere anslaget nærmere, herunder innspillet fra KS. KD vil imidlertid peke på at en justering av uttrekket fra kommunerammen basert på faktiske tall fra barnehageopptaket for 2014 vil innebære en form for etterberegning. Dette er ikke vanlig praksis. Regjeringen vil gjøre en vurdering av metoden som benyttes for å beregne effekten av ev. fremtidige endringer i kontantstøtten og foreldrebetalingen på etterspørselen etter barnehageplasser. Vi ønsker å invitere KS inn i dette arbeidet når dette er vurdert i regjeringen.

Svarmerknad KD slutt.

Innspill fra KS:

Likebehandling av barnehager - pensjonsutgifter

KS viser til den pågående revideringen av forskrift for likeverdig behandling av kommunale og private barnehager. KS Hovedstyre har tidligere vedtatt prinsippet om full økonomisk likeverdig behandling mellom kommunale og private barnehager. Videreføring av dagens forskrift vil innebære en fortsatt urimelig forskjellsbehandling mellom private og kommunale barnehager, med store overføringer til private barnehager som ikke kan begrunnes i likeverdige rammebetingelser. Denne forskjellsbehandlingen dokumenteres grundig i en rapport fra Telemarksforskning fra februar 2014. Rapporten viser at private barnehager i dag blir kraftig overkompensert med om lag 1 mrd kr, for pensjonsutgifter de ikke har. Årsaken er at kommunale pensjonsutgifter, som er dokumentert høyere enn i private barnehager, inngår som en del av beregningsgrunnlaget for driftstilskuddet til private barnehager. Utdanningsdirektoratet har lagt fram et forslag til høringsnotat om ny likebehandlingsforskrift som bygger på Telemarksforskning sitt forslag til justert regelverk. Dette vil, dersom det følges opp av Kunnskapsdepartementet, redusere tilskuddsutbetalingene knyttet til pensjon til private barnehager, og øke dem hva angår kapitaltilskudd til nyere barnehager. Samlet sett innebærer forslaget både en mer reell like behandling og en inndragning av kompensasjonen som i dag ytes for fiktive utgifter på netto 1 mrd kr. (1,3 mrd knyttet til pensjon, - 300 mill knyttet til kapitalkostnader).

KS er opptatt av at de private barnehager får gode rammevilkår på lik linje med kommunale barnehager, men mener at det ikke er samfunnsøkonomisk lønnsomt at de private barnehagene blir kompensert for utgifter de ikke har.

Dagens forskrift skaper også problematisk og arbeidskrevende klagesaksbehandling for kommunene. KS får mange henvendelser fra kommuner som bruker unødige mye tid på dette. Tid som alternativt kunne vært brukt til kvalitetsutvikling i barnehagesektoren. KS ser fram til å bidra konstruktivt inn i arbeidet med ny forskrift – og vil peke på at det er særdeles uheldig hvis dagens forskjellsbehandling tillates å fortsette over tid, i påvente av nye og lange utredninger. KS viser i den forbindelse også til Utdanningsdirektoratets nylige avgjørelse som forbyr kommunene å benytte faktiske pensjonsutgifter for sine barnehageansatte som beregningsgrunnlag for tilskudd til private barnehager, selv om det er denne gruppen av ansatte som åpenbart er mest relevant i sammenligningen med private

barnehager. KS viser også til at minste tilskuddssats til private barnehager økes til 98 pst fra 1.1.2014, og at det er en betydelig sannsynlighet for at regjeringen har som mål å øke dette til 100 pst fra senest 1.8.2015.

Innspill KS slutt.

Svarmerknad fra Kunnskapsdepartementet:

Kunnskapsdepartementet er i likhet med KS opptatt av å få på plass en robust og forutsigbar finansieringsmodell. Utdanningsdirektoratet har derfor på oppdrag fra departementet utredet og foreslått mulige endringer i den gjeldende finansieringsforskriften. Departementet har så langt ikke tatt stilling til om forslaget fra direktoratet vil kunne løse de utfordringene som dagens forskrift medfører.

Rapporten fra Telemarksforskning viser at de private barnehagene er overkompensert når det gjelder pensjonsutgifter. Dette er et forhold som også tidligere har vært påpekt og kjent. Etter det departementet kjenner til, har ikke de private barnehagene bestridt at flertallet av dem mottar et tilskudd som overgår deres pensjonsutgifter.

Når gjelder graden av overkompensasjon er det viktig å se hen til at Telemarksforskning i sine beregninger har lagt til grunn at de private barnehagene får 100 prosent likt tilskudd som de kommunale barnehagene. Som kjent, gir dagens forskrift de private barnehagene rett på 96 prosent av det de kommunale barnehagene i gjennomsnitt får i offentlig finansiering. Telemarksforskning har også i sin beregning av overkompensasjon tatt utgangspunkt i nasjonale satser. Det er godt dokumentert at de kommunale tilskuddssatsene i gjennomsnitt er noe lavere enn de nasjonale satsene. Dette innebærer at anslaget til Telemarksforskning på ca. 1 mrd. kroner i overkompensasjon, må tas med forbehold.

Det er videre grunn til å påpeke at rapporten viser en underkompensasjon når det gjelder tilskuddet til kapitalkostnader. Det er derfor viktig at graden av overkompensasjon knyttet til pensjonsutgiftene sees i sammenheng med underkompensasjonen knyttet til kapitaltilskuddet.

KD er kjent med at KS har påklaget Utdanningsdirektoratets vedtak om omgjøring. På bakgrunn av mulig klagesaksbehandling, vil ikke departementet kunne ta stilling til saken nå. Direktoratets avgjørelse bygger på en vurdering av at Sarpsborg kommunes beregning ikke er gjort ut i fra de faktiske utgiftene som kommer til uttrykk i kommuneregnskapet. Dersom direktoratet ikke finner grunn til å omgjøre sitt vedtak og kommer fram til at KS har klagerett i saken, vil departementet vurdere saken.

Svarmerknad KD slutt.

2.4 Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Innspill fra KS:

Refusjonsordningen for barneverntiltak for enslige mindreårige flyktninger

Kommunene har brått fått kuttet i refusjonsordningen for barnevernstiltak for enslige mindreårige flyktninger. KS har fått henvendelse fra flere kommuner som i fjor fikk forlenget fristen for innsendelse av krav i desember. Disse løftene har staten trukket tilbake. Kommuner som fikk utbetalt full refusjon for 2013 har nå fått krav om tilbakebetaling. Flere kommuner viser også til at de ikke har mottatt noe brev fra BUF-etat om endringen og fristen. KS ønsker å få belyst om det er så langt er klare konsekvenser for bosettingen av enslige mindreårige. KS mener at staten må legge inn penger allerede i forbindelse med RNB som gjør at alle refusjonskrav som er knyttet til reglene for 2013 (100 pst refusjon) vil bli dekket.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet:

KS mener staten har trukket løfter om full utbetaling i 2014 for utgifter fra 2013. I statsbudsjettet for 2014 har Stortinget vedtatt at kommunene skal få refundert 80 % av kommunenes utgifter til barnevernstiltak knyttet til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger. Dette gjelder refusjon som utbetales i 2014 uavhengig av hvilken periode kommunenes utgifter stammer fra. Kommunene fikk informasjon om dette med en frist for å sende inn søknader 1. desember for å få utbetalt 100 pst. refusjon etter gammel ordning i 2013. Bufetat har sørget for at alle aktuelle kommuner har fått informasjon om dette.

Samtidig som refusjonen ble redusert til 80 prosent ble det særskilte tilskuddet ved bosetting av enslige mindreårige flyktninger økt. Dette tilskuddet utbetales ved bosetting av alle enslige mindreårige, ikke bare dersom det fattes barnevernvedtak, og kan brukes til de tjenestene kommunene selv mener er best for målgruppen.

I 2014 er også integreringstilskuddet som alle kommunene mottar ved bosetting, styrket. Økningen av integreringstilskuddet og det særskilte tilskuddet utgjør til sammen en større overføring til kommunene enn reduksjonen i refusjonsordningen for barneverntjenester.

BLD er ikke kjent med at omleggingen så langt har gitt konsekvenser for bosettingen av enslige mindreårige.

Svarmerknad BLD slutt.

Innspill fra KS:

Bufetat

Kommunene har over flere år meldt at Bufetat har utfordringer med å rekruttere et tilstrekkelig antall egnede fosterhjem. KS er derfor bekymret for hvordan Bufetat vil ivareta lovmessige forpliktelser overfor kommunene når den skal tilpasse seg reduserte økonomiske rammer. KS forutsetter at reduksjoner i tilbudet foregår på en måte som ikke går ut over barn. Endringer i Bufetats tilbud må gjennomføres i dialog med kommunene.

KS ber om at kuttene i Bufetat ikke gjennomføres før kommunene har fått anledningen til å bygge opp kapasitet og kompetanse.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet:

Statlig regional barnevernsmyndighet (Bufetat) har ansvaret for rekruttering og formidling av fosterhjem. Dette er en lovpålagt oppgave for Bufetat. I tråd med Stortinget vedtak i forbindelse med behandling av Prop 106 L (2012 – 2013) skal Bufetat ikke finansiere eller drive aktiviteter eller tiltak som er å anse som kommunens lovpålagte oppgaver.

I henhold til tildelingsbrevet for 2014 skal etaten sitt omstillingsarbeid, så langt som mulig ta hensyn til kommunenes ulike forutsetninger for å ivareta nødvendig kompetanse, tiltak og tjenester. Berørte kommuner skal gis anledning til å uttale seg om planlagte endringer i tilbudet til kommunene, og skal varsles i god tid før endringene trer i kraft. Dette for at kommunene skal erfare størst mulig forutsigbarhet i tilbudet fra statlig barnevern.

Å rekruttere et tilstrekkelig antall fosterhjem er en utfordrende oppgave for etaten. I 2013 har etaten rekruttert flere fosterhjem enn noensinne. Utviklingen over flere år viser at barnevernet har klart å tilby barn et fosterhjem med ulik grad av forsterkning. I 2014 fortsetter arbeidet med å rekruttere nok fosterhjem, målrettede kampanjer og etablering av nye nettsider (www.fosterhjem.no) for å informerer potensielle fosterforeldre er noen viktige virkemidler i dette arbeidet. Dette er en sterkt prioritert oppgave som regjeringen vil fortsette å ha stort fokus på.

Svarmerknad fra BLD slutt.

2.5 Klima- og miljødepartementet

Innspill fra KS:

Vannforvaltning

I løpet av våren 2014 skal alle vannregioner levere konkrete og kostnadsestimerte tiltaksplaner. Staten har imidlertid ikke holdt sine egne frister når det gjelder å utarbeide veiledere og beregningsverktøy som er nødvendig for å lage gode tiltaksanalyser. Analysene er et nødvendig grunnlag for forvaltningsplanene.

En finansieringsplan for vannforvaltning ble fremlagt for Stortinget i 2008. Ut fra denne ble det i 2013 beregnet et etterslep i de statlige bevilgningene på 205 millioner kroner, og dette øker årlig. Det er positivt at regjeringen økte bevilgningene noe i statsbudsjettet for 2014, men avstanden til behovet som ble angitt i finansieringsplanen er fortsatt betydelig. Særlig bekymringsfullt er mangelen på midler til både basis- og tiltaksovervåking, men også midler til tiltaksgjennomføring fra de ulike sektormyndighetene. Manglende statlige bevilgninger og forsinkede veiledere og beregningsverktøy vanskeliggjør arbeidet med forvaltningsplaner og tiltaksprogram. Konsekvensene kan være at planene får dårligere kvalitet og at det blir vanskeligere å sammenligne kostnadseffektiviteten for tiltak. I verste fall kan dette bidra til forsinkelser i utarbeidelsen av planene. KS vil be om at regjeringen trapper opp finansieringen slik at etterslepet blir hentet inn. KS mener også at regjeringen

bør vurdere om framdriftsplanen for forvaltningsplaner er realistisk og eventuelt justere fremdriften for å sikre tilstrekkelig kvalitet.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Klima- og miljødepartementet:

Klima- og miljødepartementet merker seg innspillet fra KS, og viser til en økning på 25% til vannforvaltning i inneværende år

Svarmerknad fra KLD slutt.

2.6 Olje- og energidepartementet

Innspill fra KS:

Arbeidet med flom og skred, naturskader

Forebygging i form av flomvern, rassikring, overvannsløsninger og lignende er lønnsomt for samfunnet. Sikringstiltak mot flom og skred for årene 2010 og 2011 kostet 229 millioner kroner. Basert blant annet på søknader fra kommunene, anslår NVE et behov for sikringstiltak på rundt 2 milliarder kroner, og som innenfor dagens økonomiske rammer kan løses i løpet av de neste 10 – 15 år. Til sammenligning ble det i 2011 og 2012 utbetalt skjønnsmidler for ca 360 mill kr til delvis dekning av kommunenes og fylkeskommunenes utgifter i forbindelse med naturskader.

Ulike områder av landet er ulikt belastet med farer for flom og skred. Det finnes ikke noen kompensasjonsordninger for dette, selv ikke for de mest utsatte kommunene. KS mener at å pålegge utsatte kommuner for ekstra økonomiske belastninger, i tillegg til de belastningene som flom- og skredfare i seg selv medfører, er urimelig.

Å sikre bygninger og installasjoner i fareutsatte områder samt hindre utbygging i fareutsatte områder er en viktig del av det forebyggende arbeidet. Kommunesektoren er gjennom plan- og bygningsloven og sivilbeskyttelsesloven pålagt å gjennomføre ROS-analyser. En troverdig ROS-analyse er imidlertid avhengig av at det er tilgang på tilstrekkelig og relevant oppdatert data. I denne sammenheng er tilgang til gode faresonekart for kommunene helt avgjørende. For å utarbeide slike kart kreves bl.a. kunnskap i geologi og feltarbeid. Dette er et møysommelig arbeid som er både tid- og kostnadskrevende og som krever spisskompetanse - ressurser og kompetanse kommunene ikke besitter. KS er bekymret for den manglende framdriften i kartleggingen. Økonomi er i dag den begrensende faktor for nasjonal kartlegging. Med dagens tempo vil det ta minst 20 til 25 år å få faresonekartlagt de mest skredutsatte kommunene i Norge.

KS mener at følgende tiltak er nødvendige:

- Tilstrekkelig bevilgninger til NVEs arbeid med sikring og forebyggende tiltak
- Gjennomgang av regelverket for kompensasjon for skader ved naturhendelser med sikte på større statlig ansvar for de mest utsatte kommunene

- Betydelig økning av bevilgningene til faresonekartlegging i regi av NVE slik at kommunesektoren får et sikrere grunnlag for planlegging og risikovurdering som forutsatt i plan- og bygningsloven og sivilbeskyttelsesloven.

Naturskadeloven og revisjon av kapittel 3

I forbindelse med behandlingen Meld. St. 15 (2011-2012) «Hvordan leve med farene – Om flom og skred», ble det varslet en gjennomgang av kap. 3 i naturskadeloven. Målet med en slik gjennomgang har vært å tydeliggjøre kommunenes ansvar for sikring, sikre tilsyn og vedlikehold av sikringstiltak som er en forutsetning for byggetillatelse, vurdere fordeling av kostnader ved kartlegging og formalisere kommunenes ansvar for tilsyn av sikringstiltak. Det har vært forutsatt at lovarbeidet ikke skal endre ansvar eller organisering i forvaltningen.

Stortinget forutsatte i sin behandling av meldingen at KS skulle bli konsultert i forbindelse med regjeringens revideringsarbeid, en revisjon som KS har gitt sin støtte til. Etter det KS har bragt i erfaring, har arbeidet startet opp, men KS har så langt ikke blitt involvert. KS ber om å bli orientert om arbeidet med naturskadeloven kapittel 3 og ber samtidig å bli konsultert under prosessen i henhold til lovmedvirkning i konsultasjonsordningen.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Olje- og energidepartementet:

Gjennomgangen er startet opp og KS vil bli trukket inn i arbeidet så snart det foreligger noen mer konkrete forslag som kan diskuteres. Olje- og energidepartementet avventer for tiden innspill fra NVE.

Svarmerknad OED slutt.

2.7 Samferdselsdepartementet

Innspill fra KS:

Økt kollektivtransport koster

Klimaforliket og Nasjonal transportplan (NTP) 2014-2023 har fastslått at veksten i persontransporten i storbyområdene dekkes med kollektivtransport, sykkel og gange. Dette innebærer en betydelig styrking av kollektivtransporten. Drift av kollektivtransport utenom jernbane er i dag et fylkeskommunalt ansvar. Med dagens inntekter vil en kraftig økning i kollektivtilbudet gi fylkeskommunene store finansieringsutfordringer. Samtidig mangler fylkeskommunene en samlet oversikt over hvilket behov man på sikt vil ha for tilskudd til drift av kollektivtransport i de byområdene gitt nullvekstmålet.

En særskilt del av utfordringsbildet for kollektivtransport gjelder de fylkene som tilbyr kollektivtrafikk knyttet til hurtigbåt. Hurtigbåter er kapitalintensive, dyre å drifte og fylkeskommunen har liten påvirkning for det bosettingsmønster de skal betjene, herunder

ansvaret for skoleskyss. Økningen i driftskostnader de senere årene viser at det er svært vanskelig for fylkeskommuner å bære utgiftene dersom kostnadsutviklingen ikke er kompensert i inntektsrammen.

Den forventede befolkningsveksten og nullvekstmålet i Klimaforliket og Nasjonal transportplan medfører et økt kapasitetsbehov. Midlene som ligger i NTP 2014-2023 til bymiljøavtalene og belønningsordningen (26. 1. mrd. kr) vil kvittere ut deler av investeringsbehovet i kollektivtransporten. Hverken NTP 2014-2023 eller øvrige styringsdokument fra regjeringen besvarer spørsmålet om hvordan løse det langsiktige behovet for finansiering av investering er til infrastruktur og nødvendige midler til drift av kollektivtransport. Utover at det er fylkeskommunens ansvar å drifte kollektivtilbudet er dette derfor stadig uavklart. KS har derfor store forhåpninger til at regjeringen i Kommuneproposisjonen vil varsle om økt satsing på dette området kommuneopplegget for 2015.

Innspill KS slutt.

Svarmerknad fra Samferdselsdepartementet:

I oppdrag til Sekretariatet for Nasjonal transportplan (brev av 1.4.14 fra Samferdselsdepartementet) – som er et oppdrag til etatene om utredninger og analyser til ny transportplan, er det bl.a. anført følgende:

Det ventes en betydelig befolkningsvekst i de største byområdene i årene framover, og etterspørselen etter transport vil øke. For å håndtere trafikkveksten og samtidig følge opp Klimaforlikets mål om nullvekst i personbiltrafikken må kollektivtilbudet styrkes betraktelig. Drift av kollektivtransport utenom jernbane er i dag et fylkeskommunalt ansvar, og en kraftig økning i kollektivtilbudet vil medføre at fylkeskommunenes utgifter til dette formålet øker. Vi ber etatene og Avinor utrede forslag til modeller for hvordan organiserings- og finansieringsutfordringene kan løses i de fire største byområdene. Vi ber også om å vurdere om dette bør omfatte flere byområder enn de største og i tilfelle hvilke. Frist for tilbakemelding fra etatene og Avinor er i løpet av februar 2015.

Svarmerknad SD slutt.

2.8 Finansdepartementet

Innspill fra KS:

A-ordningen

NAV, Skatteetaten og Statistisk sentralbyrå samarbeider om a-ordningen i EDAG-prosjektet. Fra 2015 innføres a-meldingen – en ny elektronisk melding som erstatter lønns- og trekkoppgaver, terminoppgaver, årsoppgave for arbeidsgiveravgift, melding til Aa-registeret og lønnsstatistikk til Statistisk sentralbyrå. Opplysningene fra disse fem oppgavene skal leveres i én felles melding – samtidig til alle tre etater. Arbeidsgivere, inklusive kommunesektoren, har mottatt brev der det informeres om endringene, og hvilke

forberedelser som må settes i gang allerede i 2014. Det er blant annet endrede arbeidsrutiner knyttet til løpende innhenting av data, mulige omorganiseringer på bakgrunn av at oppgaver skal samles i én melding og tilpassing av lønssystemene. KS har mottatt henvendelser fra flere kommuner som er bekymret for både tidsplan og kostnadene knyttet til denne endringen. KS ber derfor om at tidsplanen for innføringen av a-ordningen justeres og at kommunesektoren på en bedre måte enn i dag, involveres i denne prosessen.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Finansdepartementet

Skatteetaten, Arbeids- og velferdsetaten (Nav) og Statistisk sentralbyrå (SSB) samarbeider om utviklingen av en ny, felles ordning for arbeidsgiveres innrapportering om ansettelses- og inntektsforhold m.m. Målet med ordningen er å samkjøre myndighetenes informasjonskrav overfor arbeidsgiver i én felles ordning og gjøre det enklere for arbeidsgiver å ivareta sin opplysningsplikt. Analyser anslår en årlig besparelse for arbeidsgiverne på om lag 500-600 mill. kroner. Ordningen planlegges iverksatt i januar 2015. Innføringstidspunktet henger bl.a. sammen med innføringen av uførereformen 1. januar 2015, som er avhengig av de mer oppdaterte lønnsopplysningene som kommer gjennom a-ordningen.

Senere innføring av a-ordningen vil ha store konsekvenser for gjennomføringen av uførereformen. Sett fra Finansdepartementets side er det derfor lite aktuelt å utsette innføringen av a-ordningen. Angående ønske fra kommunesektoren om å involveres på en bedre måte enn i dag, vil departementet følge opp dette overfor Skattedirektoratet, som har ansvaret for EDAG-prosjektet. Departementet er imidlertid kjent med at prosjektet vurderer at samarbeidet nå er godt og at det er høy aktivitet i prosjektet knyttet til kommunesektoren. Det er etablert egen oppfølging av kommunene i samarbeid med de mest sentrale systemleverandørene, og det arbeides med flere tiltak for å redusere risiko og støtte kommunesektoren.

Svarmerknad fra FIN slutt.

Innspill fra KS:

Differensiert arbeidsgiveravgift

KS viser til at transportsektoren er en av de sektorene som ikke lenger vil omfattes av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift etter 1.7.2014. Dette får konsekvenser for fylkeskommunenes kjøp av skoleskyss, som er en lovpålagt tjeneste. Et foreløpig anslag er at utgiftene til kjøp av slike tjenester, med eksisterende volum, vil øke med 3-5 pst i de områder/fylker som omfattes av differensiert arbeidsgiveravgift. KS mener at de fylkeskommuner som får økte kostnader til kjøp av denne lovpålagte tjenesten må kompenseres for kostnadsøkningen gjennom økte rammer.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Finansdepartementet

Regjeringen legger opp til å presentere den nye ordningen i revidert nasjonalbudsjett for 2014. Regjeringen vil vurdere mulige kompensierende tiltak i forbindelse med budsjettbehandlingen.

Svarmerknad fra FIN slutt.

2.9 Justis- og beredskapsdepartementet

Innspill fra KS:

Asylmottak

KS viser til følgende punkt i regjeringsplattformen:

«Regjeringen vil gi kommunene økt innflytelse ved etablering av asylmottak»

KS har påpekt overfor det nedsatte statssekretærutvalget for bosetting av flyktninger at det særlig er behov for å følge opp regjeringsplattformens mål når det gjelder etablering av desentrale mottak. Slik etablering skaper i flere situasjoner utfordringer for kommunenes arbeid med å skaffe boliger til nyankomne flyktninger, og pekes på av flere kommuner som et hinder for å kunne øke bosettingen av flyktninger ytterligere, noe det er stort behov for, og som KS og regjeringen har nedfelt i samarbeidsavtale som et viktig mål for både inneværende år og de kommende år. Økt kommunal rett til etableringskontroll når det gjelder desentrale mottak vil derfor kunne påvirke positivt måloppnåelse for denne avtalen.

KS ber om tilbakemelding fra regjeringen på dens planer for å følge opp denne delen av regjeringsplattformen.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Justis- og beredskapsdepartementet:

Som kjent har Regjeringen 8 satsingsområder i den politiske plattformen. Tiltaket KS viser til faller inn under satsingsområde 8 – Levende lokaldemokrati. Det er ennå ikke avklart hvordan kommunene skal gis økt innflytelse, men JD vurderer ulike tiltak, herunder å gjennomgå rutineene for informasjonsflyt mellom UDI, potensielle driftsoperatører og aktuelle vertskommuner for asylmottak.

Det er ikke et politisk mål i seg selv å opprettholde desentrale mottaksplasser, men det er et mål for Regjeringen å ha tilstrekkelig antall mottaksplasser til personer i asylprosessen. Etersom asyltilstrømningen kan endre seg raskt er det viktig at man evner å bygge opp kapasiteten tilsvarende hurtig. Konkurransetsetting av mottaksdrift og -plasser bidrar til effektiv bruk av statlige midler. Det er markedet som avgjør hva slags mottaksplasser som er tilgjengelige for UDI. Bruken av desentrale mottaksplasser er utstrakt. Tall fra UDI viser at per januar 2014 hadde UDI avtale om 5271 desentrale plasser, mot 4817 sentraliserte plasser. 5260 plasser var en kombinasjon av sentrale og desentrale plasser.

Både kommuner og statlige etater er avhengige av et fungerende privat leiemarked for å utføre sitt samfunnsoppdrag. For å sikre at ledige boliger på det private markedet blir brukt, er IMDi og UDI blitt enige om nye rutiner ved oppsigelse av kontrakter om leie av desentrale mottaksplasser. Rutinene skal bidra til at kommuner finner egnede boliger til å bosette flyktninger i, noe som vil avlaste mottakssystemet. Etter at UDI har informert IMDi og kommunen om at driftsoperatør er varslet om oppsigelse av mottaksplasser, skal IMDi rutinemessig ta kontakt med vertskommunen for å diskutere mulighetene for bruk av frigjort boligmasse til kommunens bosetting av flyktninger. Kommunen tar deretter kontakt med driftsoperatør og huseier for å diskutere mulighetene for å leie boligene.

Svarmerknad fra JD slutt.

3 Kostnadsberegningssaker

Rutiner for involvering av KS i arbeidet med kostnadsberegninger av statlig initierte reformer ble innført i 2007. Involvering av KS i slike beregninger skal bidra til å gjøre regjeringens beslutningsgrunnlag best mulig og tilrettelegge for en best mulig oppslutning om statlig initierte reformer i kommunesektoren. Rutinene er basert på rapporten Om kostnadsberegninger av statlig initierte reformer i kommunesektoren. Rapporten er tilgjengelig på Kommunal- og moderniseringsdepartementets nettsider regjeringen.no.

Kostnadsberegninger er et fast tema på konsultasjonsmøtene. Ordningen med å involvere KS i kostnadsberegninger har bidratt til større bevissthet omkring økonomiske og administrative konsekvenser av statlige tiltak rettet mot kommunesektoren. Ordningen innebærer å involvere KS ved kostnadsberegninger av oppgaveendringer og endringer i lover og forskrifter som har konsekvenser for kommunesektoren. Det vil alltid være nødvendig å foreta en skjønnsmessig vurdering av hvilke saker KS skal involveres i. Sentralt i en slik vurdering er bl.a. om arbeidet med reformen er kjent, reformens omfang og økonomiske størrelse, om det foreligger et godt grunnlag for å beregne økonomiske og administrative kostnader, og om involveringen vil innebære offentliggjøring av regjeringens interne budsjettarbeid eller prioriteringer. Involvering av KS skal ikke redusere regjeringens mulighet til å foreta helhetlige vurderinger og prioriteringer.

En oversikt over pågående arbeid og saker som er ferdigbehandlet i år, er gitt i vedlegg a.

4 Lovmedvirkningssaker

Rutiner for involvering av kommunesektoren i statlige lovutredninger rettet mot kommunesektoren, ble fastsatt på det første konsultasjonsmøtet 28. februar 2013. Rutinene vil inngå i den reviderte veilederen for konsultasjonsordningen.

I tråd med Meld. St. 12 (2011–2012) skal avveininger mellom hensyn som tilsier nasjonal styring og hensyn til lokaldemokratiet og kommunal handlefrihet fremgå av departementenes høringsdokumenter og lovproposisjoner til Stortinget. Medvirkningen fra KS kan bidra til å synliggjøre denne avveiningen gjennom å belyse konsekvenser for kommunesektoren ved utredning av nytt eller revidert lov og regelverk.

Formålet med medvirkningen fra KS er at regjeringen og Stortinget får et best mulig beslutningsgrunnlag.

Ordningen omfatter statlig initierte lov- og forskriftsendringer, inkludert rettighetslovgivning, som pålegger kommunesektoren nye eller endrede oppgaver eller plikter. Rutinene for medvirkning fra KS vil også gjelde når arbeidet med nye lover eller forskrifter har sin bakgrunn i EU/EØS-regelverk.

Rutinene vil bygge på de administrative og politiske samarbeidsarenaene som allerede eksisterer gjennom konsultasjonsordningen.

Både KS og departementene kan melde opp saker som er aktuelle for lovmedvirkning. En oversikt over lovmedvirkningssakene står i vedlegg b.

4.1 Helse- og omsorgsdepartementet

Innspill fra KS:

Ny felles forskrift for internkontroll og systematisk arbeid med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet i helse- og omsorgstjenesten

HOD har bedt Helsedirektoratet om å utarbeide et forslag til ny felles forskrift for interkontroll og systematisk arbeid med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet i helse- og omsorgstjenesten. Dette er et svært vesentlig arbeid som kommunene, som eget forvaltningsnivå, må medvirke til. KS ber derfor om å bli involvert i videre lovarbeid når forslaget fra Helsedirektoratet er overlevert HOD.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra HOD:

KS vil bli involvert på egnet måte.

Svarmerknad fra HOD slutt.

4.2 Finansdepartementet

Innspill fra KS:

Varslede lettelse i eiendomsbeskatningen av industribedrifter

I Sundvoldenerklæringen heter det at regjeringen vil «frita fastmonterte, ikke-integrerte maskiner fra eiendomsskatt i industrianlegg (gjelder ikke kraftanlegg)». Erklæringen innebærer at regjeringen ønsker å stramme inn på adgangen til å ta med produksjonsutstyr i eiendomsskattegrunnlaget for eiendoms-kategorien verk og bruk. For kommunesektoren samlet vil en slik innstramming kunne få provenymessige virkninger som ikke er uvesentlige. For enkeltkommuner vil de økonomiske virkningene kunne bli meget betydelige.

Samtlige av landets ca. 320 kommuner som har innført eiendomsskatt, skriver ut eiendomsskatt på verk og bruk. En innstramming vil med andre ord berøre samtlige eiendomsskattekommuner. I dagens situasjon hvor kommunenes frie inntekter øker mindre

enn driftsutgiftene, vil en reduksjon av inntektene fra eiendomsskatten bli særlig merkbar. Fordi saken har så stor betydning for kommunesektoren, bør en eventuell lovutredning inngå i lovmedvirkningsordningen som er avtalt mellom KS og staten. KS ber om å bli involvert i prosessen og et eventuelt utredningsarbeid på et tidlig stadium, før ekstern høring.

Innspill fra KS slutt.

Svarmerknad fra Finansdepartementet:

Departementet viser til retningslinjene for lovmedvirkningsordningen hvor det framgår at «KS' medvirkning i lovutredninger skal bidra til å belyse de administrative konsekvensene av et konkret lovforslag.» Den forestående utredningen vil først og fremst innebære arbeid med å finne nye avgrensingskriterier og definisjoner av begreper, samt å analysere mulige konsekvenser av slike materielle endringer. Etter departementets syn ligger denne typen arbeid utenfor den fastlagte avgrensningen av ordningen.

Retningslinjene angir videre som forutsetning for ordningen at den skal omfatte ny lovgivning «som pålegger kommunesektoren nye eller endrede oppgaver eller plikter.» Dette forstår departementet typisk vil være tilfellet hvor kommunene pålegges nye oppgaver. I den foreliggende saken er det tale om å endre, eller fjerne deler av et skattegrunnlag. Dette medfører ingen endrede oppgaver eller plikter.

Svarmerknad fra FIN slutt

5 Bilaterale avtaler

Arbeidet med bilaterale avtaler mellom staten og KS innenfor enkeltsektorer er styrket og videreutviklet som en del av en mer forpliktende konsultasjonsordning fra 2007.

Per april 2014 er det 6 gjeldende bilaterale avtaler innenfor konsultasjonsordningen. En oversikt over bilaterale samarbeidsavtaler ligger som vedlegg c.

Kjennetegn ved avtalene er:

- inngått på politisk nivå
- to parter, staten ved departementene og kommunesektoren ved KS
- begrenset varighet
- de er en del av den nasjonale dialogarenaen med kommunesektoren som konsultasjonsordningen representerer

Det er et mål at avtalene skal brukes på prioriterte kommunale politikkområder og som alternativ til sterkere styringsvirkemiddel som lovfesting og øremerking.

Partene er enige om at avtaler bidrar til en mer systematisk, tettere og omfattende dialog og samarbeid mellom staten og kommunesektoren. KS bidrar til gjennomføringen med nettverk, arenaer, spredning og gjensidig utveksling av informasjon og erfaringer. Antall

avtaler har økt fram til 2008, men det samlede tallet på avtaler har nå stabilisert seg og noen avtaler er faset ut.

Samarbeidsavtale om boligsosialt arbeid - Status

Forrige samarbeidsavtale med KS om boligsosialt arbeid utløp 31.12.2013. KMD har dialog med KS om behovet for en ny samarbeidsavtale på dette området. Vurderingene baseres blant annet på evalueringen av den forrige avtalen. Partene vil komme tilbake med en evaluering av forrige avtale og eventuelt legge fram forslag til en ny samarbeidsavtale.

Samarbeidsavtalen mellom staten og KS om bosetting av flyktninger i kommunene og om etablering og nedlegging av asylmottak samt omsorgssentre

Samarbeidsavtalen mellom staten og KS om bosetting av flyktninger i kommunene og om etablering og nedlegging av asylmottak samt omsorgssentre ble inngått mellom Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD), Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD, tidligere Kommunal- og regionaldepartementet), Justis- og beredskapsdepartementet (JD) og KS i april 2013.

Status for, og evaluering av avtalen, skal gjennomgås hvert år innenfor konsultasjonsordningen mellom Regjeringen og KS, jf. avtalen. Vedlagt saksdokumentene til møtet er evalueringen av avtalens mål for 2013. Avtalens mål for 2013 ble ikke nådd, men avtalepartene mener avtalen har hatt effekt, og vil arbeide for at avtalens mål skal nås innen avtaleperioden utløper.

Avtalens mål er konkretisert til at kommunenes skal bosette 10 000 flyktninger i 2014, jf. beslutning i Nasjonalt utvalg i mars.

6 Orienteringssaker

6.1 Kommunal- og moderniseringsdepartementet

Ny boligsosial strategi

ASD, BLD, HOD, JD og KMD er i ferd med å avslutte arbeidet med en nasjonal strategi for boligsosialt arbeid. Formålet med strategien er å samle og målrette den offentlige innsatsen overfor vanskeligstilte på boligmarkedet. Strategien angir mål og prioriterte innsatsområder for det boligsosiale arbeidet fram til 2020. Det er satt konkrete resultatmål for å hjelpe vanskeligstilte barnefamilier og unge.

Departementene har fått innspill underveis i arbeidet, både fra kommuner, organisasjoner og KS. Arbeids- og velferdsdirektoratet, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, Kriminalomsorgsdirektoratet, Helsedirektoratet, Husbanken og Integrerings- og mangfoldsdirektoratet har også bidratt i utarbeidelsen av strategien og vil ha en viktig rolle når strategien skal iverksettes. Blant annet skal direktoratene sammen utarbeide

årlige tiltaksplaner og statusrapporter. Dette er et grep for å gjøre den statlige dialogen overfor kommunene mer samstemt, koordinert og enklere.

Strategien understreker at det er kommunene som har nøkkelrollen i det boligsosiale arbeidet. I strategien står det at departementene ønsker en god dialog med KS om arbeidet med strategien, og at KS og departementene årlig vil arrangere en boligsosial lederkonferanse for å drøfte muligheter og hindringer i arbeidet. KMD har hatt en dialog med KS om selve teksten i strategien. I tillegg har vi en dialog om hvordan videre samarbeid skal forankres, herunder behovet for en ny samarbeidsavtale mellom KS og departementene, jf. kap.5.

Proposisjon om forenklinger i plan- og bygningsloven

Med bakgrunn i regjeringens ønske om forenklinger og tidligere utsendte forslag til forenklinger i byggesaker, forbereder Kommunal- og moderniseringsdepartementet en lovproposisjon til Stortinget. Proposisjonen som legges fram før sommeren 2014, tar utgangspunkt i utkast som ble sendt på høring høsten 2013, og som inneholdt forslag om at færre byggetiltak enn i dag skal være søknadspliktige, enklere regler for nabovarsling, reduksjon av klager, opphevelse av kravet om lokal godkjenning av foretak i byggesaker, i tillegg til en del mindre endringer. Forslagene vil bety færre saker for kommunene, enklere behandling for tiltakshavere, og at tiltakshavere dermed også får større ansvar for tiltakenes lovlighet i forhold til kommunale planer, regelverk og andre myndigheter.

I tillegg vil det før sommeren bli sendt på høring forslag til nye bestemmelser i byggteknisk forskrift om blant annet tilgjengelighet i boliger.

Ny forskrift om startlån

Den 1. april 2014 trådte ny forskrift for Husbankens startlånordning i kraft. Startlånet er nå i større grad rettet mot personer med langvarige bolig- og finansieringsproblemer. I særskilte tilfeller åpnes det også for inntil 50 års nedbetalingstid på startlån.

Kommunenes formidling av startlån har økt kraftig i de senere år. I 2007 ble det formidlet 5400 nye startlån, mens antallet i 2013 var 11 300. I samme periode har gjennomsnittsinntekten for startlånmottakere økt noe mer enn inntektsøkningen for befolkningen generelt. I de senere år har det også utviklet seg en betydelig variasjon i kommunenes bruk av startlånet. Mange kommuner har bare gitt lån til personer med store boligsosiale utfordringer. Andre kommuner har hatt en mer liberal praksis og også gitt lån til unge som har inntekt til å kunne få vanlig banklån, men som ikke oppfyller bankenes krav til egenkapital.

Med den nye forskriften blir startlånordningen mer tydeliggjort, og den målrettes mot personer med langvarige bolig- og finansieringsproblemer. Forskriften innebærer en innstramning særlig for unge som kan spare noen år før boligkjøp. Samtidig kan forskriftsendringen føre til at de som er vanskeligst stilt (men har økonomisk evne til å

betjene et lån) prioriteres høyere. En tydeligere avgrensing av målgrupper vil kunne hjelpe kommunene i å prioritere, noe som vil forenkle kommunenes arbeid.

I enkelte særskilte tilfeller kan lånesøkeren ha lav, stabil inntekt og stabil livssituasjon. Eksempler på personer i denne målgruppen kan være unge uføre. I slike særskilte tilfeller åpnes det i den nye forskriften for å kunne formidle startlån med opptil 50 års nedbetalingstid.

6.2 Helse- og omsorgsdepartementet

Stortingsmelding om primærhelsetjenesten i kommunene

Regjeringen vil legge frem en melding til Stortinget om primærhelsetjenesten i kommunene. Meldingen skal bygge på samhandlingsreformens intensjoner og se hen til arbeidet med kommunereformen.

Folkehelse

Regjeringen vil legge fram en stortingsmelding om folkehelse i 2015. Regjeringen vil jobbe for det forebyggende helsearbeidet og inkludere psykisk helse som en likeverdig del av folkehelsearbeidet, aktiv aldring skal få en tydeligere plass og regjeringen vil presentere en ny vinkling på livsstilsarbeidet som legger mer vekt på positiv motivasjon i kombinasjon med tiltak for å gjøre de sunne valgene lettere tilgjengelig. Det skal legges mer vekt på betydning av mestring sosial støtte og sosiale nettverk i folkehelsearbeidet. Et sterkere folkehelseperspektiv på helsepolitikken skal bidra til å støtte opp under samhandlingsreformen og rette oppmerksomheten mot hele bredden av faktorer som har betydning for befolkningens helse.

6.3 Kunnskapsdepartementet

Endring i forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager - beregningsgrunnlag

Utdanningsdirektoratet har hatt på høring forslag til endring av forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager. Endringen innebærer at tilskuddet til ikke-kommunale barnehager skal beregnes på grunnlag av regnskapsførte utgifter i kommunale barnehager. Grunnlaget for beregningen skal være kommuneregnskapet fra to år før tilskuddsåret. I dag beregnes tilskuddet til ikke-kommunale barnehager ut fra budsjetterte utgifter i de kommunale barnehagene. Forskriftsendringen vil tre i kraft 1. januar 2015.

6.4 Samferdselsdepartementet

Endring i yrkestransportforskriften – overføring av løyveansvaret fra Samferdselsdepartementet og fylkeskommunene til Statens vegvesen (SVV)

Forskriftsendringene er en delvis oppfølging av Stortingets lovevedtak nr. 66 (2012-2013) av 3. juni 2013 om endringer i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova).

Konkret innebærer forslaget til forskriftsendringer, sammen med lovendringene, at:

- ansvaret for å utstede og administrere løyver for nasjonal vegtransport som ikke er behovsprøvd overføres fra fylkeskommunene til SVV
- ansvaret for å utstede og administrere løyver for internasjonal transport overføres fra SD til SVV

Utkastet til forskrift ble sendt på høring 3.2.14 med frist for å komme med merknader 3.5.14. Planlagt ikrafttreden er 1.1.15.

Felles anbefalingsbrev fra SD og KS vedrørende veileder for ledninger i kommunal og fylkeskommunal veg

Ledningsforskriften ble fastsatt 08.10.2013. Samme dag ble Vegdirektoratets forslag til veileder for ledninger i riksveg godkjent, men med enkelte endringer når det gjelder krav til gravedybde.

Deler av innholdet i veilederen for riksvegnettet er overført til andre vegtyper. Med utgangspunkt i behovet for forenkling, forutsigbarhet og likebehandling er SD og KS derfor blitt enig om å sende et felles anbefalingsbrev til kommunene og fylkeskommunene om å legge tekniske krav veilederen for riksvegnettet til grunn for den enkelte tillatelse på sitt vegnett. Behovet for krav til overdekning må vurderes i det enkelte tilfelle.

Det vil senere bli vurdert om det er behov for å utarbeide en egen veileder for det kommunale og fylkeskommunale vegnettet.

6.5 Justis- og beredskapsdepartementet

Nødnett

Utbyggingen av landsdekkende nødnett pågår og er planlagt slutført innen 2015. Utfordringer knyttet til utbygging og innføring av Nødnett drøftes løpende med KS i møter mellom KS, JD og HOD. I tillegg er dette tema i de bilaterale konsultasjonsmøtene mellom JD og KS.

Vedlegg a) Oversikt over kostnadsberegningssaker

Sak	Oppmeldt
Helse- og omsorgsdepartementet	
Brukerstyrt personlig assistanse (BPA)	4. møte 2007
Justis- og politidepartementet	
Nødnett	2. møte 2007

Vedlegg b) Oversikt over lovmedvirkningssaker

Sak	Oppmeldt
Kunnskapsdepartementet	
Lovmedvirkning forskrift om likebehandling av barnehager	1. møte 2014
Revidering av barnehageloven	2. møte 2013

Vedlegg c) Oversikt over bilaterale samarbeidsavtaler i konsultasjonsordningen per april 2014

Avtaler om velferdstjenester (kvalitet/tjenesteutvikling)		Parter	Inngått	Utløper	Første avtale inngått
1	Avtale mellom Kunnskapsdepartementet og KS om veiledning av nytilsatte, nyutdannede, pedagoger i barnehagen og skolen	KD og KS	05.02.2009		
Avtaler om samhandling mellom ulike deler av forvaltningen					
2	Avtale om bosetting av flyktninger i kommunene og om etablering og nedlegging av asylmottak samt omsorgssentre	JD, BLD, KMD og KS	22..04.2013	31.12.2015	2004
3	Nasjonal rammeavtale om samhandling	HOD og KS	19.12.2012	31.12.2015	
4	Avtale om utvikling av kvalitet i de kommunale helse- og omsorgstjenestene	HOD og KS	19.12.2012	31.12.2015	
5	Utviklingsavtale mellom Arbeidsdepartementet og KS for partnerskapet stat -kommune om NAV-kontorene	ASD og KS	22.08.2012	31.12.2014	
Avtaler om samfunnsutvikling					